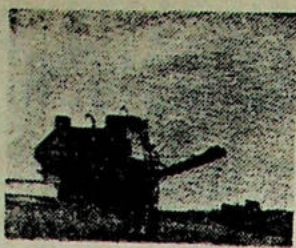

Spaudos centras
„DERLIUS-81“
praneša:

Kviečių sėkla — kaimynams

Nudžiugino Staškūniškio tarybinio ūkio darbuotojus kviečių masė — iš 322 hektarų lauko į aruodus supilta bemaž 1000 tonų šių metų derliaus. Grūdai kaip reta gražūs, nepiktžolėti. Neatsitiktinai šiais pirmo at-sėlio „Mironovo 808“ veislės kviečiais susidomėjo daugelio kitų rajono ūkių žemdirbiai, pareiškę ketinimą jų įsigyti sėkliniams sklypams apsesti.

— Aplinkinių ūkių žemdirblams planuojam pateikti

daugiau kaip 260 tonų kviečių sėklos. — patikslino Staškūniškio tarybinio ūkio buhalterė, vietos spaudos grupės „Derlius-81“ narė Aldona Jušienė.

Iš Staškūniškio tarybinio ūkio puikios sėklinės medžiagos jau parsigabeno „Lenino keliu“, „Gintaro“, Skiemonių, M. Melnikaitės, „Aukštakalnio“ kolūkių, Sodninkystės ir Raguvėlės tarybinio ūkių žemdirbiai.

K. Litvinas

I talką debeklečiams

Ankstyvą pirmadienio rytą geriausias „Nevėžio“ kolūkio kombainininkas Juozas Cėnys išvyko kirsti javų į „Ateities“ kolūkį.

„Nevėžio“ kolūkyje javų pjūtė eina į pabaigą. J. Cėnui ir jo darbo draugams teko kirsti javus ne vien stambiuose melioruotų laukų masyvuose, bet ir kalvų šlai-

tuose bei lomose. Tai nebuvo spartus darbas, tačiau nuo javų pjūtės pradžios J. Cėnys spėjo nukirsti 276 ha javų ir prikultti 357 t. grūdų.

Nuo vakarykštės dienos šis darbštus kombainininkas kerta javus plačiuose Debeikių lygumų laukuose.

D. BARTKUS

Linaranti — tik mechanizuotai

Jau septinti metai, kai visą linų derlių Levaniškio kolūkio žemdirbiai siekia sudoroti tik mechanizuotai. Ne išimtis ir šis linarantis.

— Linus raunantių mechanizatorių sąskaitoje jau daugiau kaip 20 hektarų sudoroto derliaus. — praėjusios savaitės pabaigoje redakcijai pranešė Levaniškio kolūkio valdybos pirmininkas S. Samsonovas. — Nors linai vietomis gerokai susuktai, tačiau tikimės, kad ir šiemet apsieisim be rankų darbo.

Kur linų stiebeliai tiesesni, mechanizatoriai Jonas Pečiukėnas su Dominyku Mikėnu bei Petras Osas su Petru Kairiu kombainais linus rauna ir mechanizuotai riša į pėdelius. Kiekvienas ekipažas per dieną tokiu būdu sutvarko linus nuo dviejų hektarų pločio. Ten, kur linai labiau pagulę ir susuktai, mechanizatoriai Valeras Kazlauskas bei Algis Mincė kombainu linus rauna ir kloja jų stiebelius ant dirvos. Šiuos linus atstogaujantys moksleiviai riša į pėdelius ir stato į gubeles. Pradžioje pėdeliai tuoj pat transportuojami į daržines, o penktadienį jau buvo pradėtas ir linų galvėnų kūlimas.

L. Valonis

VISU SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 97 (4290)

Anykščiai,

1981 m. rugpjūčio mėn. 18 d.

Kaina 2 kap.

Įveikti darbų suvėlinimo grandinę

Ilgi, duobėti keliai vedė mus Naujasodžio tarybinio ūkio laukais. Zemaitkiemio link — pastarajame mieste lyje įsikūręs jau kaimyninio Ukmergės rajono kolūkio centras. Gerą dešimtį kilometrų pravažiavę, abipus lauko kelių matėme žalias avizas, pusžalius miežius ir beveik niekur akis nepastebėjo brandžių varpų.

Javų branda čia vėluoja todėl, kad pavasarį vėlokai sėjai buvo įdirbtos dirvos, o jų įdirbimas užsitęsė dėl tos priežasties, kad rudenį buvo atsilikta arimo baruose. Taip vieno darbo suvėlinimas sukelia ištisą vėlavimosi grandinę. Įveikti šį „užburimą ratą“ nėra lengva: dabar reikia kuo sparčiau kirsti vos tik pribrėndusius javus, doroti šiaudus, kad šį rudenį nebebūtų kliūčių spartesniai ražienų arimui. Ar ūkyje šia lietuviška dedamos pastangos?

Praėjusi savaitgalį naujasodiečiai kombainininkai kirsto miežius šalia Zemaitkiemio kolūkio ribos, toli nuo savojo ūkio centro. Kiek įmanoma, buvo pasirūpinta jų darbą palengvinti. Pietus jiems gamino netoliese gyvenanti ūkio darbininkė. Laikė budėtoja meistras reguliuotojas Povilas Paškevičius su kalviu. Negausi remontininkų grandis, apsirūpinusi suvėlinimo aparatu ir būtiniausiais įrankiais, smulkesniu gedimų taisymui kombainininkams vietoje suteikdavo būtiniausią paramą.

Didžiausia bėda, dėl kurios stoviniavo kombainai, buvo reikalingiausių detalių trūkumas. Iki pastarojo penktadienio šio ūkio kombainams trūko trijų chederio sraigčių, kurių nebuvo ir rajono „Zemaitiekis“ susivienijime. Tiek jų pareiga — greičiau jas parūpinti. Tačiau nedera užmiršti ir tos priežasties, dėl kurios pjaunamojo aparato dalys čia pernelyg dažnai išsina išrikiuotės — būtent, užsilikusių dirvos akmenų. Šiuo atveju negalima priekaištauti kombainininkams ir už tai, kad jie palieka aukštokas ražienas.

Šiemet ūkio javų kirtėjų būryje nedaug likę patyrusių vyrų: didžioji dalis kombainininkų javus kerta antrąjį sezoną arba tik šiemet pirmąjį kartą sėdo už kombainų vairo. Bet, kaip pasakoja ūkio vyr. inžinierius Gediminas Peleckas ir kiti darbuotojai, šiemet javų kirtėjų kolektyvas yra labiau tarpusavyje sutarantis, pareigingesnis, jame nepasitaiko darbo drausmės pažeidimų. Kai mes lankėmės ūkyje, pirmajam javų kirtėjų Juozo Stalauko kombainą nuošė dvi žvaigždutės, o šiandien, reikia tikėtis, jis bus prikultęs jau daugiau kaip 300 tonų grūdų. Taip pat svarbiai kerta javus ir patvyrės kombainininkas Alfonsas Snvras. Netruksta geru noru ir energijos jauniems javų kirtėjams Povilui Piščikui, Antanui Grybauskui ir kitiems. Tačiau patvyrimo jie dar stokoja, nes jų kombainai, kaip pastebėjome, nebuvo tinkamai sureguliuoti miežių pjovimui.

Šiuo metu ypač didelis darbu krūvis tenka ūkio vairotojų: juk įtemptu javų doravimo metu jau pradėtos kasti ir ankstyvosios bulvės, kurių derlius pristatomas valstybei. Naujasodiečiai dėkingi Anykščių miesto inžinieriams už paramą autotransportu ir nagelidant, kad ši parama būtų dar didesnė.

Okvie atsiliko nuo kombainų šiaudų dorotojų, nes ši grandis mažą turėjo našios technikos. Tik praėjus penktadieni čia buvo sumontuotos plačiabarės šakės šiaudų vežimui į stiebtvieses ir mechanizatorius Petras Navickas ruošėsi tas išbandyti. Šis vyras, valdantis energingą ligą traktorių, darbo snarta turėtų prilygti trims mechanizatoriams, važiuojantiems šiaudų standartiniais kupetovėžiais.

Našių K-453 presu šiaudus presuoja Antanas Kasteckas. Tačiau šio preso latakas, skirtas ryšulių krovimui į transporto priemones, buvo nuimtas, ir ryšuliai metami į ražienas. Ūkio vadovai pateikė „argumentą“: esą, iš-

vakarėse palynojuos, drėgnų šiaudų ryšulių nesisekė mechanizuotai krauti į transporto priemones.

Toks „argumentas“ mums neatrodo įtikinamas. Dvi pirmąsias rugpjūčio savaites vyravo nuostabiai giedri orai. Po trumpalaikio lietaus nebuvo jokio reikalo skubėti presuoti šiaudų, nes iš drėgnų ryšulių nebus gero pašaro. Reikalas čia kitas. Presas iškomplektuotas veikliausiai todėl, kad būtų palengvintas ūkio specialistų darbas organizaciniu požiūriu. Mat, jeigu kraunamie ryšuliai tiesiai į transporto priemonę, tai reikia pasirūpinti, kad šio transporto užtekėtų, kad ji vairuojantys žmonės būtų drausmingi ir pakankamai įgudę, visą laiką sugėbėtų važiuoti lygiagrečiai su presa vairuojančių mechanizatoriumi. Mes suprantame, kad ūkyje trūksta ir transporto, ir įgudusių mechanizatorių, bet vis dėlto preso iškomplektavimą sunku pateisinti.

I talką naujasodiečiams atvyko keturi mechanizatoriai iš įvairių rajono centro įmonių. Vienas jų vairuoja traktorių su prikaba, du aria žiemkenčiams skirtas dirvas, ketvirtasis jas kulti-voja.

Norisi tikėtis, jog miesto žmonių parama, palankesni orai ir pačių naujasodiečių tarpusavio susiklausymas padės jiems sparčiau sudoroti šiu metų derlių ir padėti tvirtesni pamata būsimajam.

Dėl vieno kito nesklaidumo šiandieninėje darbų rikiuotėje sunku reikšti priekaištus ūkio vadovams. Žinant, kad čia stokojama sugėbančių technika, valdyti žmonių. Užtat kyla klausimas: o kas gi daroma ūkyje, kad mechanizatorių greitos gausėtų? Pateikėme šį klausimą ir jaunam, neseniai pradėjusiam dirbti ūkyje vyriausiam inžinieriui.

— Vienas vaikinas tai tikrai žinau, kad į proftechninė mokyklą šia vasara įstojo. — tiek tegalėjo mums atskleisti vyriausias ūkio specialistas.

O reikėtų jaunimo protestinio orientavimo kryptimi suartinti dirbti visiems ūkio specialistams, visuomeninių organizacijų vadovams. Šiandien ne tik įtemtas darbu-metis laukuose, bet ir praleidamas jaunimo priėmimas į kai kurias kaimo profesines technines mokyklas. Laiku ėmėsi iniciatyvos, ūkio vadovai galbūt dar rastų rezervus mechanizatorių gre-toms papildyti.

B. Pavilanskas,
inžinierius,
D. Binkys

„K. d.“ koresp.
Rajono spaudos centro
„Derlius-81“ nariai

ŽINIOS

apie derliaus nuėmimo darbus iki 1981 m. rugpjūčio mėn. 17 d.

Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cent/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nuskuista ražienų proc.	Nurauta linų (proc.)	Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cent/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nuskuista ražienų proc.	Nurauta linų (proc.)
Andrioniškis	62	22.0	77	55	46	„Puntukas“	63	18.0	79	34	*
„Anykščių šilėlis“	72	19.1	81	50	23	Skieponys	47	14.0	77	8	*
„Ateitis“	54	18.0	76	37	21	Surdegis	63	21.1	93	33	*
„Atžalynas“	73	24.7	64	29	48	Svėdasas	84	22.0	92	66	*
„Aukštakalnis“	56	19.5	78	21	*	„Svyturys“	72	27.0	75	42	*
„Aušra“	58	22.3	83	33	21	„Už taiką“	83	20.1	51	47	42
Cerniachovskio	91	20.5	78	35	80	„Vienybė“	67	17.4	90	38	*
„Gimtoji žemė“	63	21.6	90	46	11	Jakšiško t. ūkis	72	19.9	74	23	*
„Gintaras“	71	25.0	93	36	*	Naujasodžio t. ūkis	63	17.3	72	19	*
K. Staro	66	18.8	63	50	11	Raguvėlės t. ūkis	69	20.9	90	38	*
Kurkliai	70	22.7	70	28	*	Staškūniškio t. ūkis	88	23.0	80	39	*
„Lenino keliu“	64	27.0	71	50	—	Sodninkystės t. ūkis	91	28.6	90	17	*
Levaniškis	77	21.7	82	36	17	Elmininkų eksp. ūkis	81	29.6	59	40	*
M. Melnikaitės	58	17.2	66	46	*	RAJONE:	69	21.2	78	37	26
„Nevėžis“	99	18.0	79	68	*	Anykščių informacinė skaičiavimo stotis					
„Pirmyn į komunizmą“	68	24.0	91	51	39	* — neturi plano					

Valstybės aruodan

Taip jau nuo seno, kad kalia visų neatidėliotinių nūdienos duonos augintojų uždavinių — vienu garbingiausių vadinam siekimą laiku pristatyti į Tėvynės aruodus valstybinėse užduotyse numatytą grūdų derliaus produkciją. Didensioji anykštėnų žemdirbių išaugintų javų dalis valstybei, kaip žinia, parduodama per Rokiškio grūdų produktų kombinatą.

— Didžiausią laukų turta — grūdus, į mūsų elevatorius gabena biržiečiai ir pamevežiečiai, kupiškėnai ir zarasiečiai, nekaltant jau apie pačius rokiškėnus, tačiau anykštėnai, pasakysiu, nė klek neperdedant, savo pareigą valstybei kol kas pilnai šaunčiausiai, — pervesę priimtos produkcijos suvestinę, šyptelėjo Rokiškio grūdų produktų kombinato direktoriaus pavaduotojas Antanas Keraitis.

Pagal planinę užduotį mūsų rajono žemdirbiams čia teks pristatyti 4000 tonų šiurmečių grūdų. Praėjusios savaitės duomenimis į kaimynų rokiškėnų elevatorius, jau buvo atgabenta didesnė pusė planuojamo naujojo derliaus. Gerų tempų paslaptis nesudėtinga. Kaip tikino ne vienas čia pat užkalbinimas anykštėnų derlių gabenes vairuotojas, pirmiausia pačių geriausių žodžių nusipelnė elevatoriaus šeiminių labai sklandžiai rikiuojamas priimamų grūdų srantas, sumontuoti didelio pajėgumo automatiniai keltuvai, mechanizuotas atgabentų grūdų pavyzdžių paėmimas. Kad Rokiškio grūdų produktų kombinatas tikrai atidžiai ir angalvotai pasirengė priimti pirmųjų vienuoliktojo penkmečio metų derlių, pakankamai iškalbingai matyti iš to fakto, jog prie imonės vartų bemaž jau nebebūna jokių

su grūdais atvykstančio transporto eilių. Tai gali paliudyti jankiškiečiai ir aukštakalničiai, aušriečiai ir elminiečiai bei daugelio kitų rajono ūkių žemdirbiai. Kaip jau matyti vien iš paminėtų ūkių geografinės padėties, į Rokiškį grūdus kitąkart su noru veža net pačių atokiausių laukų šeiminių, ir ne vien per dieną neretai suspėja padaryti po 3–4 automašinių reisus. Štai ką reiškia gerai ir išmoningai suplanuotas priėmimo darbas.

— Aš tą patį pasakysiu ir apie viso beveik pusketvirtą šimto dirbančiųjų apjungusio kolektyvo triušą. Juk pagal cehinius pajėgumus čia per parą įmanoma priimti 220 tonų grūdų, tačiau supratingas visų dar įmanomų rezervų panaudojimas, iki mažiausių smulkmenų numatytas organizacinis darbas rokiškėnų įgalino į elevatorius kasdien pakrauti net po 350 tonų derliaus. — patikslino grūdų produktų kombinato hesisvečiuojantis Lietuvos TSR paruošų ministerijos skyriaus viršininkas Stasys Petravičius.

Beje, beveik visi į elevatorių patalpinti grūdai, kaip taisyklė, dažniausiai atkeliauja tiesiai iš kombainų bunkerų. Vadinasi, neretai drėgnoki, nevalyti. Kad juos toliau būtų galima saugiai laikyti, tenka įdėti nemažai trušo. Vienok, ir šie rokiškėnams daug talkina pati naujausia automatika, pati našūs džiovikliai mechanizmai (viena džioviklia per 1 val. iki reikiamo drėgnumo gali išdžiovinti 44 tonas grūdų). Anykštėnams žemdirbiams, tikriausiai, būtų dar įdomu išgirsti, kuo vėliau tampa dalis tiek jų, tiek kitų aplinkinių rajonų laukuose išaugintos produkcijos.

— Mūsų kombinatas turi

ne mažiau pajėgų kombinuotų pašarų gamybos cechą. Iš grūdų bei kitokių baltyminių, vitamininių priedais turtingų komponentų gaminam vertingus pašarus paukštinkystės, žuvininkystės ūkiams, kiaulių ir galvijų šėrimui. Rugsėjo pirmosios dienomis jau patiekė pirmąsias šio naujojo sezono kombinuotų pašarų sluntas, — pasakojo grūdų produktų kombinato direktoriaus pavaduotojas Antanas Keraitis. — Kaip žinia, į tų pašarų sudėtį įeina ir žolės miltai. Naudodamasis proga, noriu padėkoti Anykštėnų rajono žemdirbiams, garbingai ir sąvalaikiškai įvykdžiusiems žolės miltų pardavimo valstybei užduotį.

Reikia pasakyti, kad grūdų saugojimu ar kombinuotų pašarų gamyba kombinato funkcijos nesibaigia: čia taip pat superkamos daugiamečių žolių sėklos. Šiemet pirmą kartą bus saugoma ir nemaža dalis vasarinių grūdinių kultūrų sėklinės medžiagos. Nuo seno yra įteisinta ir taip vadinamoji grūdų keitimo forma, kai, sakysim, vietoj į elevatorių atgabentos grūdų tonos, kombinatas išduoda pusantros tonos pilnaverčių kombinuotų pašarų. Nesunku suprasti, kiek tas apsimoka ir naudinga visiems žemdirbiams. Yra užplanuota, jog anykštėnai šiemet taip galės pasikeisti 9000 tonų grūdų.

B. Kundrotas
Valstybinės žemės ūkio produktų supirkimo ir kokybės inspekcijos vyr. inspektorius,
L. Valtonis
„K. d.“ korespondentas, rajono spaudo centro „Derlius-81“ nariai

Komunistai javapjūtės baruose

Partiečiai rodo asmeninį pavyzdį

Dar prieš prasidedant šiųmetinės javapjūtės darbymečiui, įvyko atviras kolūkio pirminės partinės organizacijos susirinkimas, kuriame kartu su komunistais dalyvavo visi ūkio kombainininkai, o taip pat automašinių vairuotojai ir mechanizatoriai, kuriems irgi teks dirbti derliaus nuėmimo baruose. Susirinkime išsamiai ir konkrečiai aptarėme uždavinius, susijusius su javapjūtės darbų ir socialistinio lenktyniavimo organizavimu, ypač su komunistų avangardinio vaidmens didinimu šio svarbaus darbymečio dienomis.

Reikia pažymėti, kad atskirai surengtame mechanizatorių pasitarime javų nuėmimo kombainininkai, automašinių vairuotojai, kuriems patikėjome vežti nuo kombainų į sandėlius grūdus, aptarė ir prisiėmė konkrečius asmeninius įsipareigojimus derliaus nuėmimo laikotarpiui.

Jau nebe pirmus metus javapjūtėje mūsų kolūkio komunistai, koks jiems darbas būtų pavestas, iš tikrųjų stengdavosi, kad jų asmeninis pavyzdys darbe, darbštumas ir net alkaklumas paskatintų poveikį daryti ir kitiems javapjūtės baruose betriūsiams žmonėms. Todėl su pasitenkinimu ir dabar galime jau kalbėti, jog patyrę kombainininkai, šios profesijos darbo veteranai komunistai — Lenino ordinaras Albinas Strazdas ir Vladas Tyla per šiųmetinės javapjūtės dienas tapo pagrindiniais varžovais dėl pirmųjų vietų javų kirtėjų socialistiniame lenktyniavime. Šiems partiečiams būdingas ne vien darbštumas, bet ir reiklumas sau ir kitiems,

sugebėjimas paskatinti šalia laukuose bedirbančius ir mažesnę patirtį turinčius kombainininkus rūpestingiau prižiūrėti techniką, geriau išnaudoti kiekvieną darbui palankią valandą. Abudu šie komunistai yra mūsų pirminės partinės organizacijos biuro nariai. Albinas Strazdas, būdamas Burbiškio gamybinio sektoriaus laukuose bedirbančių kombainininkų grupės vadovu, o Vladas Tyla — Juškių sektoriuje lokios pat grupės vadovu — jaučia atsakomybę ir už greitai betriūsiųjų javakirčių ritmingesnį ir kokybiškesnį darbą. Su šiais komunistais visad apie konkrečius užduotis, kombainų nukreipimą į atskirus javų masyvus tariasi kolūkio agronomas Juozas Žasinas ar pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Alvydas Diečkus.

Sektinas komunistų-kombainininkų pavyzdys (Vladas Tyla, kai buvo susumuoti 15 kolūkio javakirčių soclenktyniavimo rezultatai rugpjūčio 10 dienai, pripažinta pirmoji vieta, o Albinui Strazdai — antroji vieta), be abejo, paskatindavo ir kitus kombainininkus stropiau ir atkakliau padirbėti. Neatsitiktinai gero žodžio nusipelnė savo darbštumu ir pareigingumu šiemet pirmą kartą už kombainų vairo sėdė ir tik ką profteichinėse mokyklose mechanizatorių profesiją įsigiję komjaunuoliai Gintautas Puodžiūnas ir Algirdas Rukša bei jaunas vairuotojas Algis Girskus, kurie, sudarius kombainininkų komjaunimo-jaunimo grupę, tapo jos nariais.

Komunistas, plataus profilio mechanizatorius Kazys Andrikonis dar šienapjūtės metu įtemptai padirbėjo, sumaniai panaudodamas pašarų gamyboje priekabą-rinktuvą, o štai atėjus javapjūtei — jis nuoširdžiai ir stropiai bedirbdamas šiaudų tvarkymo mechanizmatoje grandyje, iš pradžių supresuoja pradiūvusius šiaudus. Neslinga atkaklumo ir mūsų partinės organizacijos nariui Antanui Palubinskui, kurį galima pamatyti javapjūtės dienomis už traktoriaus vairo ir tralų gabenantį iš laukų į daržines supresuotus šiaudus. Našiu darbu pasižymi ir kiti šiaudų tvarkymo grandžių mechanizatoriai. Iki šiolei visus šiaudus presuodavome, o ir vėliau esame numatę juos presuoti ir sugabenti į daržines, kad kuo daugiau stambiųjų pašarų būtų sukaupta gyvulių šėrimui.

Kad technikai tektų kuo didžiausias darbų krūvis, kad operatyvesnė ir veiksmingesnė būtų kontrolė paruošiant kiekvienos dienos darbui kombainus ir kitą techniką, o pasireiškus jos gedimams, būtų kuo skubiai jie pašalinami — tais reikalais ypač pagirtinai rūpinosi, vykdydami gautus šia linkme partinius įsipareigojimus, komunistai, kolūkio vyr. inžinieris Aloyzas Gudelis ir mechaninių dirbtuvių vedėjas, mechanizatorių liaudies kontrolės grupės vadovas Alfonsas Zabulionis.

Reiklumu, pareigingumu ir iškilusiu klausimu operatyviu sprendimu šie komunistai iš tiesų užtikrino gana ritmingą kombainų darbą, nes šiemet net nebuvo atvejų, kad dėl gedimų kuris nors kombainas iš esančių penkiolikos ilgiau prastovėtų kaip pusdienį. O Juškių gamybinio sektoriaus kombainų ritmingam darbui, skubiam pasireiškančių jų gedimų šalinimui nemaža išmone ir darbštumo rodo kan-

didatas į TSKP narius suvirintojas Bronius Kurkis ir kiti technikos remontininkai, kurie visad atskuba į pagalbą ne tik javakirčiams, bet ir pasireiškus gedimams grūdų sandėliuose, džioviklose.

Nors mūsų ūkio kombainininkams dažniausiai reikėdavo dirbti sudėtingomis sąlygomis — kalvoto reljefo laukuose, bet kai žmonės net iki vakaro sutemų nesiskirdavo su kombainų vairo, neretais atvejais kasdien pavykdavo iškulti javus nuo 110—120 hektarų ploto. Be abejo, tokiems darbų tempams turėjo įtakos ir darnus vairuotojų, vežančių grūdus nuo kombainų į sandėlius, triušas. Gerai užsirekomendavo, gabenant grūdus į aruodus, ir iš trijų jaunųjų vairuotojų suburta komjaunimo-jaunimo grupė.

Javapjūtės darbų spartai, žmonių darbo įvertinimui ir pagerimui, jų moraliniam ir materialiniam paskatimui, žinoma, teigiamą poveikį darė organizuotas socialistinio lenktyniavimo sąjūdis bei spaudos grupės „Derlius-81“ veikloje panaudojamos įvairios priemonės. Kiekvieną pirmadienį soclenktyniavimo komisijos nariai susumuoja kombainininkų ir vairuotojų, dalyvaujančių derliaus vežimo darbuose, rezultatus. Jų triušas įvertinamas balų sistema, ypač atsižvelgiant į darbo kokybę, technikos priežiūrą, darbo drausmę. Kombainininkui, tapusiam per savaitę lenktyniavimo nugalėtoju, mechanizatorių pasitarime įteikiamas pereinamasis prizas ir skiriama 30 rublių pinigine premija, o antrą ir trečią vietas užėmusiems javakirčiams — atitinkamai paskiriamos po 25 ir 20 rublių pinigines premijas. Vakar susumavus praėjusios savaitės darbo rodiklius, tokių pagarbos susilaukė komunistas Albinas Strazdas, antrą vietą užėmęs kombainininkas Kazys Saltenis ir trečią vietą — komunistas Vladas Tyla.

Kad javapjūtėje dirbantys žmonės galėtų kasdien sužinoti apie savo ir kitų draugų darbo rezultatus, spaudos grupės iniciatyva Burbiškio mechaninėse dirbtuvėse yra paruošta socialistinio lenktyniavimo rodiklių suvestinė, kurioje atsispindi ne tik derliaus nuėmimo metų kombainininkų ir vairuotojų prisilimti įsipareigojimai, bet ir kiekvieną dieną pasiekti jų darbo rezultatai. Juškių gamybinio sektoriuje bedirbantiems kombainininkams ir vairuotojams apie tokius rodiklius sistemingai praneša šio padalinio vadovas komunistas Vytautas Andrikonis. Be to, spaudos grupės nariai operatyviai išleidžia kovos lapelius, kuriuose stengiamasi propaguoti javapjūtės pirmųjų pasiekimus, jų gerą patyrimą.

Įtempto darbymečio dienomis kolūkio komunistų rodomas asmeninis pavyzdys, soclenktyniavimo organizavimas ir jo viešumas, žinoma, sudaro palankias sąlygas visų žemdirbių gamybiniam aktyvumui skatinti, jų darbinei nuotakai formuoti. Todėl jau į aruodus supiltas javų derlius daugiau kaip nuo 960 hektarų ploto, į daržines sugabenta nuo 800 ha supresuoti šiaudai, organizuotai sutelkti žmonės į linarūtes ir kitus svarbiausius šio meto darbo barus.

Balys Rukša
„Anykštėnų šilelio“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius, Spaudos grupės „Derlius-81“ vadovas

„Sveiki atvykę! Toks užrašas lietuvių, rusų ir vokiečių kalbomis pasilinka įvairiausi „Lenino keliu“ kolūkj. Šio stendo su užrašais keliomis kalbomis prireikė ūkui neatsitiktinai. „Lenino keliu“ kolūkis garsėja savo laimėjimais, rūpestingai tvarkoma aplinka, aukštu mechanizacijos lygiu, pavyzdingu mechanizacijos kilmu. Be to, šiame kolūkyje esantis Kuniškių kaimas garsėja revoliucine praeitimi, buvusių komunistų pagrindininkų veikla. Čia gimė ir augo dailininkas Kąjėtonas Sklerius, broliai Matullonai, kiti žinomi respublikos žmonės, Malaišių kaimas — rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto gimtinė...“

Todėl į „Lenino keliu“ kolūkj atvyksta daug ekskursijų, delegacijų, kurių nariai domisi kolūkie praeitimi.

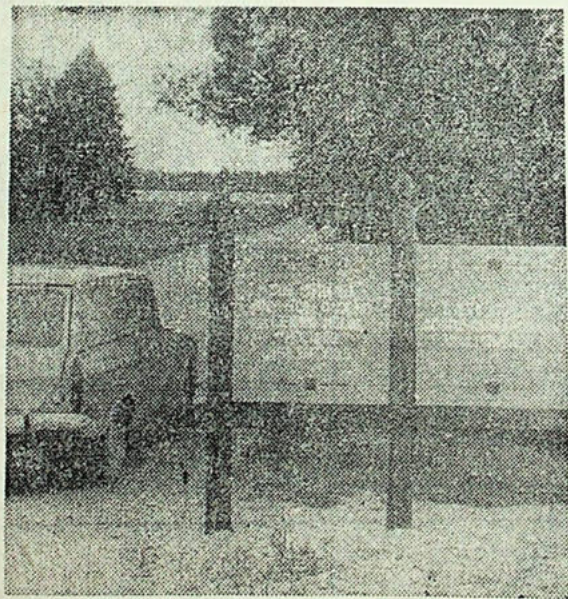
NUOTRAUKOS: Klekvenų pastinka užrašas „Sveiki atvykę! Jus sveikina „Lenino keliu“ kolūkio kolektyvas“. Ūkyje apsilankė svečiai iš Vokietijos Demokratinės Respublikos.

Vyt. Bagdono tekstas ir nuotraukos

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 pat. 1981. VIII. 18

žemdirbių buitimi, jų darbo ir poilsio sąlygomis. „Lenino keliu“ kolūkio valdyba, visuomeninės organizacijos rūpinasi, kad kiekvienas svečias, užsukęs į kolūkj, išsiųstų kuo gražesnius įspūdžius. Todėl kasmet ūkyje sodinama daug želdinių, gyvenvietės, ūkinius pastatus, gamybinius centrus puošia gėlynai. Tradiciniais tapo „Gražiausio darželio“, „pavyzdgingiausios sodybos“ konkursai, kuriuos organizuoja ūkio moterų taryba ir kolūkio valdyba. Didelis dėmesys yra skiriamas vidaus ir lauko vaizdinei agitacijai. Štai ir šiemet buvo atnaujinti visi lauko stendai.

Rūpinkimės žmonėmis — augs gamyba

Birželio mėnesį įvykusiame LKP Anykščių rajono III plenumo buvo svarstomi rajono partinės organizacijos uždaviniai didinant darbo kolektyvų vaidmenį, gerinant jaunimo profesinį orientavimą, darbinį auklėjimą ir įtvirtinimą rajono liaudies ūkyje, įgyvendinant TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimo nutarimus. Plenumo nutarimuose numatytos priemonės partinių organizacijų veiklai šioje srityje pagerinti dabar yra įgyvendinamos. Tačiau šių problemų sprendimui lengvo kelio nėra: gerinant darbo kolektyvuose moralinę atmosferą, tobulinant vadovavimo stilių, vietomis tenka įveikti ir kai kurių vadovų bei specialistų nekūrybišką požiūrį, nesrūpinimą žmonių buities ir darbo sąlygomis. Apie tai rašo savo laisvą redakcijai grupę rajono žemės ūkio specialistų, turinčių nemažą darbo stažą ir patirtį.

Redakcija, spausdindama šį laišką, tikisi, jog skaitytojai pratęs pokalbį apie vadovų ir kolektyvų santykius, kadų įtvirtinimo kaime problemas, nušviesdami ir tą teigiamą patirtį, kuris, sprendžiant šias problemas, yra sukauptas rajono darbo žmonių kolektyvuose.

Visi mes jaučiame nuolatinių Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės dėmesį žemės ūkiui. Šioje liaudies ūkio šakoje pastaraisiais metais pasiekta nemaža laimėjimų, pagerėjo kultūrinės ir buitinės kaimo žmonių sąlygos. Tačiau, pažūrėję į ūkių gamybinių rodiklių suvestines, matome, kad ne visi ūkiai žengia ekonomikos stiprinimo linkme. Verta susimąstyti, dėl ko blogėja reikalai viename ar kitame ūkyje.

Visą ūkio gamybos lygį lemia kadrų. Jei ūkyje trūksta pareigūnų, aukštos kvalifikacijos žmonių, tai, kad ir kaip stengsimės, bet jokioje gamybos šakoje nepažengsime į priekį. Dėl kokių priežasčių žemdirbiai palieka savo gimtinę ir išvažiuoja kitur?

Ne paslaptis, kad viename ūkyje su darbo jėga verčiamasi geriau, o kitame padėtis tiesiog kritiška. Sakytume, kad šį kontrastą lemia moralinis klimatas kolektyve, visų pirmiausia vadovų ir kolektyvo santykiai. Esama ūkių, kurių ekonomika gana tvirta ir gamybos rodikliai neblogi, o žmonės tuo nesidžiaugia, keičiasi, kaip vanduo upėje. Tai jau nerimą keliantis signalas, įspėjantis, jog čia reikia keisti vadovavimo stilių.

ninkystės ir mechanizacijos specialistų, nes jie tarpusavyje turi nemažą bendrą reikalą ir ne visada sutampa pačių interesų. Nesant specialistų sutarimo, ūkis patiria nuostolius. Kad taip neatsitiktų, mūsų nuomone, negalima kuriam nors vienam specialistui suteikti per didelio prioriteto, padaryti jį vadovo favoritu. Atsižvelgti būtina į visų specialistų ir padalinių interesus, rasti

ir būti žemdirbių kolektyvo nariu.

Kai kurių ūkių vadovai yra linke priimti į darbą įvairius žmones, net nepasidomėję apie jų darbo rodiklius bei elgesį ankstesnėse darbavietėse. Tokiu būdu atsiranda taip vadinamos „skrajojančios“ šeimos. Dažnai manoma, kad jei naujai kuriai blogai elgsis, tai juos bus galima lengvai pašalinti iš ūkio. Ši nuomonė nėra

ZMOGUS IR KOLEKTYVAS

kompromisinį sprendimą, kuris naudingiausias visam ūkio kolektyvui.

Bloga būna, kai užgniaujamas specialisto savarankiškumas ir norima visur ir visuomet jį vedžioti už rankelės. Tokiam specialistui sunku dirbti ir jis anksčiau ar vėliau ūkį apleidžia.

Elėje ūkių dar nėra pavyzdingos tvarkos darbo apmokėjimo ir darbo normavimo srityse. Nereto ūkio finansinė padėtis bloga, bet ne visada stengiamasi taupyti lėšas.

Šiuo metu kaime daug statoma, nes be gerų gyvenamųjų namų, gamybinių pastatų jokių būdu neišsiversime. Bet kai kur statyboms išsivaistoma per daug lėšų. Ūkiams stokojant darbo rankų, į statybų aikštes prisikviečiama įvairių žmonių, kurie anksčiau plytos rankose nebuvo laikę. Daug jų tarpe tokių, kurie neturi nuolatinės darbo vietos, yra susikompromitavę arba nori lengvai ir daug užsidirbti.

Su šios kategorijos žmonėmis sudaromos sutartys ir išmokomos už darbą didelės pinigų sumos. Kas mėnesį jie gauna net po 400—500 rublių. Nebūtų gaila šio atlyginimo, jei jam atitiktų darbų kokybę, bet, deja, šito atitikimo nėra. Netaipomatos statybinės medžiagos. Aplink statybos objektus pamatys priversta plytų, primėtyta lentų, pribarstyta kalkių, cemento, skiedinio. Vėliau, kad būtų užtušotos šios negerovės, viskas buldozeriais suslumdama į duobes, o tokiu atveju žūsta daug geros statybinės medžiagos. Ir kaip nebus apmaudu, kai ūkio žmonės, atlikę statybose tą patį darbą, už jį gauna žymiai mažesnę atlyginimą. Tokie atvejai dažnam sukelia nen-

pagrįsta, nes tokie perėjūnai ardo nusistovėjusią darbo drausmę kolektyve, demoralizuoja darbo draugus ir ilgą laiką palieka ūkyje negerą pėdsaką. Nederėtų tokius nedorus žmones lengva ranka iš ūkio išleisti, reikia priversti juos atsakyti už nusizengimus pagal įstatymus.

Dažnas žmogus ūkį apleidžia dar ir dėl to, kad prie gyvenvietės nėra arti gamyklos. Juk žmogui, laikinai gyvulį, reikia mažiau, o 3 kartus per dieną pas jį nueiti. Gera, jei dar arti vanduo šiam gyvuliui pagirdyti. Tačiau vandens dažnai kultūrinėse gamyklose nėra ir žmogui tenka ieškoti išeities, kaip jį ten nuvežti. Dėl to asmeniniams gyvuliams ganyklas, negalima švaistyti ūkio žemės, bet netinka nukrypti ir į kitą kraštutinumą. Paradoksu štai kas: paprastai kur ūkis ekonomiška pajėgesnis, daugiau turi numeliuotų žemių, ten ganyklas žmonės dalijamos labai šykščiai, o kuriam ūkyje nemeliuotų laukų daug, ten šių ganyklų sukaupu pakanka. Reikėtų, kad visose ūkiuose būtų nors kiek vienodesnės ganyklų išskyrimo sąlygos. Gana sunku verstis yra toms šeimoms, kurių visi nariai dirba: tuomet prižiūrėti gyvulius, pasiruošti pašaro tenka po darbo.

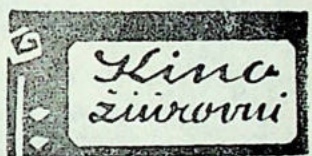
Kaimui trūksta jaunų darbo rankų, nors čia atlyginimai neblogi, buitinės sąlygos gerėja. Ar kaimas nepraranda autoriteto ir dėl to, kad elėje ūkių pagrindinių profesijų žmonės nesuteikiamos išeiginės dienos? Dabar jau tapo mada kalbėti, kad reikia sėjos, šienapjūtės, derliaus nuėmimo darbus organizuoti ir poilsio dienomis. Jei darbą sumaniai orga-

nizuosime šokiadieniais, nereikės dirbti poilsio dienomis. O jaunimas to labiausiai ir nori. Aišku, ūkiuose esama neatidėliotinų darbų tiek augalininkystėje, tiek gyvulininkystėje, bet žmogus, dirbęs sekmdienį, turėtų kompensacijai gauti kitą poilsio dieną.

Jau seniai įrodyta, kad niekas taip jaunimo nepaveikia, kaip patys tėvai. Jei tėvas vaikams kalbės apie savo darbą su meile ir pagarbą, tai ir vaikai tą darbą pamėgs. Tačiau ne kiekvienas kaimo žmogus apie savo darbą kalba su meile ir pasididžiavimu. Kitas, parėjęs į namus, peikia savo darbą ir tvarką ūkyje, nepalankiai atsiliepia apie vadovus bei specialistus. Tai kaipgi vaikas rinksis žemdirbio profesiją, visa tai matydamas ir girdėdamas?

Ūkiuose dabar gana sudėtingas valdymo aparatas. Kai kurie vadovaujantys darbuotojai, specialistai vengia konkretaus darbo ir atsakomybės už jo rezultatus, bet yra pernelyg įpratę pamokslauti, nurodinėti kitiems. Kai kam iš mūsų yra tekę matyti tokį vaizdą: susirinko 8 mechanizatoriai ir dešimt įvairių „vadovų“, būtent, pirmininkas, vyriausiasis agronomas, augalų apsaugos agronomas, pirmininkas pavaduotojas, brigadininkas, vyr. inžinierius, meistras reguliuotojas, dirbtuvių vedėjas ir kiti. Kiekvienas mokė, aiškino, kaip mechanizatoriai privalo dirbti. Iš tokio susirinkimo išejęs žmogus nebežino, nė ko klausyti. Ar ne geriau būtų, kad vadovaujantį darbuotojų veikloje mažiau pasireikštų diktavimosi?

Jei ūkyje yra blogi ekonominiai rodikliai, silbna darbo drausmė, tai priežasčių reikia ieškoti vadovavimo klaidose. Išmokę sutarti dirbti, kolektyviai priimti sprendimus ir neįvykdyti atsakomybės už patikėtą darbą, mes šias negeroves įveiksime.

„VAKARINIS LABIRINTAS“

Tai „Mosfilmo“ kino komedija. Svarbiausi įvykiai vyksta vieną dieną ir vienoje vietoje. Ta vieta — viešbutis. Čia ir nusidriekia sudėtinga nesuapratimų grandinė, savotiškas personažų santykių labirintas. Jų keliai netikėtai susikerta, į intriguojančią istoriją įpainiojami ne tik du atvykę architektai, bet ir gražuolė Eleonora (akt. T. Vasiljeva) ir ja įsimylėjęs viršininkas (akt. A. Lazarevas), ir aukšto būdiniųjo (akt. V. Talyzina) bei kiti asmenys. Jie visi turi įteigti žiūrovams juokingą istoriją slypinčią visai rimtą mintį, kad būna nelengva išeiti iš klaidingų samprotavimų ir įsipareigojimų labirinto. Panaudodami klasikinės komedijos elementus — persirenginėjimus, personažų supainiojimą, herojų neatpažinimą ir panašiai, filmo autoriai (G. Nikolajevs scenarijus, režisierius B. Bušmeliovas) pasiekia tikrą komišką efektą.

„RANKAS AUKŠTYN!“

Taip pavadintas jauno režisieriaus Vladimiro

„Vakariniame BAM'o ruože pradėtas tiesti aplenkiamasis geležinkelis per Severomuiško kalnagūbrį. Pagal darbų sudėtingumą ši trasa neturi sau lygių. Kiekviena iš 30 jo kilometrų reikės pastatyti tiltą arba kitą objektą. Aplenkiamasis geležinkelis bus nutiestas iki ateinančių metų pabaigos. Tai įgalins įvykdyti TSKP XXVI suvažiavimo iškeltą uždavinį — užtikrinti šiame penkmetyje išsijungiančių eismą visoje Baikalo-Amūro magistralėje.

„Visos stirtų krovėjų brigados darbą atlieka mašina, kurią sukonstravo Donecko srities Marjinkos rajono Kirovo kolūkio meistrai. Prie galingo traktoriaus T-100 sumontuotas kūgio pavidalo plieno narvas. Dvi kūgiakrovės krauna į jį susmulkintus šiaudus, kuriuos sutrubuoja specialūs mechanizmai. Tokiu būdu per dieną sukraunama į kupetas 150 tonų šiaudų.

„Elektroninis kombainininko padėjėjas, kurį sumontuoti kombaine „Niva“ pasiūlė Saratovo universiteto studentas S. Maliajevas, nešels kombainų motorams perkaisti karštos Užvolgio stėpės sąlygomis. Labai paprastas automatas savarankiškai įjungia prietaisą, pašalinantį iš atvešinimo sistemos įvairių tės atliekas.

„Tadžikistano irigatoriai baigė kasti 7 kilometrų ilgio kanalą, įrengė didelę hidrosistemos pietiniame Petro Pirmojo kalnagūbrio šlaite ir pradėjo lieti vandenį į čia įkurto tarybinio ūkio „Mianadu“ bogarines žemes. Plėšini įsavinimas kalnų šlaituose artimiausiais metais įgalins padidinti respublikoje drėkinamą plotą dar 55 tūkstančiais hektarų. (TASS-ELTA)

MILSTUOSE IR RAJONUOSE

PRIE KOMBAINO — SEIMOS

Pauliukų kolūkyje penkis jų kombainus aptarnauja trimyninės įgulos, rašo „Jonavos balsas“. Geriausiųjų įvairių pereinamųjų gairelių dabar laiko Petras Fabricijus su sūnumi Algij.

Trečią vietą ūkyje užima Stasio Koncevičiaus padėjėja dirba jo žmona Adelė. Gerai sekasi ir Dmitrijui Korsakovui, kuriam darbuotis su „Niva“ padeda duklė Liuda.

SKVERAI, GELYNAI, ROZES...

Plinta šiaulių ir kaišių pradėtas sąjūdis — kiekvienam gyventojui išdirbti šiemet po aštuonias valandas, kad mūsų miestai ir kaimai taptų gražesni. Mažieji, informuoja „Pergalės vėliava“, pirmieji masinės tautos pradžioje Linų fabriko, Autotransporto įmonės darbuotojai, geležinkelininkai. Mažieji šiemet numato talkomis atlikti darbų už 600 tūkstančių rublių.

BOSIMIESIEMS PEDAGOGAMS

Ne pagrindinių K. Preikšo pedagoginio instituto rūmų, informuoja Šiaulių miesto „Raudonji vėliava“, kyla

naujas mokomasis korpusas. Šio pastato statybai skirta 1,8 milijono rublių.

Naujieji rūmai suprojektuoti nuo trijų iki aštuonių aukštų. Žemiausioje dalyje įsikurs 315 vietų amfiteatrinė auditorija, studentų valgykla ir kavinė, o dviejų aukštų bokšte virš rūmų centro — observatorija ir astronomijos aikštelė. Rūmuose bus per 200 įvairių auditorijų, kabinetų, laboratorijų ir kitų patalpų.

JAU MILIJONAS

Prieš dvejus metus Kopygalyje atidarytas Jūrų muziejus-akvarelumas susilaukė milijoninio lankytojo, praneša „Tarybinė Klaipėda“. Jo ekspozicijas apžiūri dauguma prie Baltijos besilisnčių žmonių.

Muziejaus fonduose dabar yra 15 tūkstančių eksponatų, vien įvairiausių kriauklių — 3.500. Akvariumuose plaukioja daugiau kaip šimto rūšių žuvis, baseinuose — pingvinai, ruoniniai. Laukiama atvežant jūros liūtų. Turtinga ir jūrų laivybos istorijos ekspozicija.

(ELTA)

Panevėžyje įvyko tradicinis vaikų piešinių ant asfalto konkursas. Į gatvę piešti išėjo apie du tūkstančiai moksleivių. Nugalėtojams buvo įteikti prizai.

NUOTRAUKOJE: piešia vaikai.

M. Baranausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. VIII. 18

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.267 Užsak. Nr. 1336